

33 B - Budoucnost – 18.11.2018 - Dan 12, 1-3 - Žid 10, 11-14.18 - Mk 13, 24-32

Budoucnost je pro člověka země neznámá. A člověk k ní může vzhlížet s rozporuplnými pocity. Se strachem a obavami i s nadějí a radostným očekáváním.

Náš strach a obavy nám mohou promítnout dosti katastrofické, pesimistické a děsivé scénáře toho, co přijde nebo by mohlo přijít.

V extrému se nás také mohou snažit přesvědčit o tom, že konec všeho a zkáza lidstva, zánik života na této planetě je blízký a nevyhnutelný, že vlastně pro nás žádná budoucnost neexistuje.

Tyto obavy jsou do jisté míry opodstatněné, zakládají se na faktech. V současné době má lidstvo dostatek prostředků na to, aby se postaralo, že žádný zítřek pro nás už nebude.

Naproti tomu naděje nám líčí scénář budoucnosti, na kterou se můžeme těšit, která bude možná lepší než všechna naše očekávání, která bude stát za to.

Samozřejmě nevíme přesně, co přijde. Ale jednu věc můžeme s jistotou říci: Naše budoucnost se bude odvíjet od toho, bude taková, jak si ji připravíme nyní – v přítomnosti.

K přítomnosti směřuje naši pozornost Kristus, když nám podává svou vizi budoucnosti. Jaká je to vize?

Na jednu stranu je to scénář, který by nás mohl děsit, zvláště když je vylíčeno, že celý svět se bude otřásat v základech. Ovšem není to jen o katastrofě, strachu a ... tečka.

Je to o příchodu Syna člověka s veškerou „mocí a slávou“, je to o zjevení Krista v jeho plné nádheře a je to o shromáždění vyvolených ze všech konců země.

Pro toho, kdo věří v Krista, to bude setkání se svým Pánem tváří v tvář, setkání, kterému už nikdo a nic nebude moci bránit. A bude to též setkání se všemi těmi, s nimiž vytváříme společenství, třebaže jsme rozptýleni.

Tedy nebude to nic, co by člověka – křesťana muselo zákeřně překvapit, čeho by se člověk musel obávat.

Zvláště když se nyní snažíme žít s Kristem, stále jej hledat, být mu nablízku. Už teď v přítomnosti můžeme zažívat aspoň částečně Ježíšův příchod, to setkání s ním, vizi jeho moci a slávy, která probleskuje v našem světě.

Kristus nás zve, abychom se nenechali paralyzovat strachem z toho neznámého a děsivého, ale abychom pevně uchopili to, co máme na dosah ruky, přítomné okamžiky našeho života, v nichž můžeme vstoupit do jeho slávy, do jeho věčnosti.